

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2018

1075/2018

Laki

sairausvakuutuslain 13 luvun muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sairausvakuutuslain (1224/2004) 13 luvun 1 §:n 2 momentti, 2, 3 ja 5 §, 6 §:n 1 momentti ja väliaikaisesti 6 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 13 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 1476/2016, 2 § laeissa 1113/2005 ja 1135/2017 ja 5 § laissa 1056/2010, seuraavasti:

13 luku

Työterveyshuoltoa koskevat korvaukset

1 §

Työnantajan oikeus työterveyshuollon korvaukseen

Jos työnantaja on 1 momentissa tarkoitetun työterveyshuollon lisäksi järjestänyt työntekijöilleen sairaanhoitoa ja muuta terveydenhuoltoa, työnantajalla on oikeus saada korvausta tästä aiheutuneista tarpeellisista ja kohtuullisista kustannuksista (*korvausluokka II*). Korvausta ei kuitenkaan makseta näistä kustannuksista, jos sitä 5 §:n 2 momentin perusteella ei jää maksettavaksi korvausluokka I:een kuuluvien kustannusten korvaamisen jälkeen. Korvausta ei makseta myöskään hammashuollosta.

2 §

Yrittäjän ja muun omaa työtään tekevän oikeus työterveyshuollon korvaukseen

Työterveyshuoltolain 3 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetulla yrittäjällä ja muulla omaa työtään tekevällä, joka on järjestänyt itselleen edellä 1 §:ssä tarkoitettua työnantajan velvollisuudeksi säädettyä tai määrättyä työterveyshuoltoa, on oikeus saada korvausta tästä toiminnasta aiheutuneista tarpeellisista ja kohtuullisista kustannuksista (*korvausluokka I*). Vastaava oikeus on myös edellä tarkoitetulla yrittäjällä ja muulla omaa työtään tekevällä, joka on työntekijän eläkelain 3 §:ssä tarkoitettujen työeläkelakien mukaisella kuntoutustuella tai työtapaturma- ja ammattitautilain tai maatalousyrittäjän työtapaturma- ja ammattitautilain mukaisella määräaikaisella tapaturmaeläkkeellä ja jonka maatalousyrittäjän eläkelain tai yrittäjän eläkelain mukainen vakuutus on päätetty työkyvyttömyyden johdosta. Tällaiseen yrittäjään ja muuhun omaa työtään tekevään sovelletaan silloin, mitä tässä luvussa säädetään yrittäjästä.

Jos yrittäjä on 1 momentissa tarkoitetun työterveyshuollon lisäksi järjestänyt itselleen sairaanhoitoa ja muuta terveydenhuoltoa, hänellä on oikeus saada korvausta tästä toiminnasta aiheutuneista tarpeellisista ja kohtuullista kustannuksista (*korvausluokka II*).

Jos yrittäjä on myös työnantaja ja hän esittää 1 ja 2 momentissa tarkoitetut kustannuksensa työntekijöittensä kustannusten yhteydessä, sovelletaan häneen, mitä tässä laissa säädetään työterveyshuollon korvaamisesta työnantajalle.

3 §

Korvattava toiminta

Työnantajalle, yrittäjälle ja muulle omaa työtään tekevälle korvataan työterveyshuoltolaisissa tarkoitetun hyvän työterveyshuoltokäytännön mukaisen työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan järjestämisvelvollisuuteen kuuluvasta työterveyshuollosta sekä sairaanhoito- ja muista terveydenhuoltopalveluista työnantajalle aiheutuneet kustannukset korvataan edellyttäen, että toiminta on toteutettu työterveyshuollon 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tarpeellisia voimavaroja käyttäen. Tätä edellytystä sovelletaan myös yrittäjän ja muun omaa työtään tekevän itselleen järjestämästä työterveyshuollosta sekä sairaanhoito- ja muista terveydenhuoltopalveluista aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen.

5 §

Työterveyshuollon kustannuksista maksettava korvaus

Työnantajalle, yrittäjälle ja muulle omaa työtään tekevälle korvataan työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuneista korvausluokkaan I kuuluvista kustannuksista 60 prosenttia ja korvausluokkaan II kuuluvista kustannuksista 50 prosenttia.

Työnantajalle maksettava korvaus määräytyy enintään työntekijäkohtaisen, korvausluokkiin I ja II kuuluvien kustannusten yhteisen laskennallisen enimmäismäärän mukaan. Työnantajalle korvataan ensisijaisesti korvausluokkaan I kuuluvia kustannuksia. Jos enimmäismäärää ei ole käytetty kokonaan korvausluokkaan I kuuluviin kustannuksiin, enimmäismäärän loppuosa, kuitenkin enintään 40 prosenttia enimmäismäärästä, voidaan käyttää korvausluokkaan II kuuluviin kustannuksiin.

Yrittäjälle ja muulle omaa työtään tekevälle maksettava korvaus määräytyy enintään korvausluokkiin I ja II kuuluvien kustannusten erillisten vuotuisten laskennallisten enimmäismäärien mukaan.

6 §

Laskennallisen enimmäismäärän vahvistaminen

Työnantajalle maksettavan korvauksen perusteena oleva työntekijäkohtainen, korvausluokkiin I ja II kuuluvien kustannusten yhteinen laskennallinen enimmäismäärä määritellään korvausluokittain hyvän työterveyshuoltokäytännön toteuttamiseksi tarpeellisten voimavaratekijöiden perusteella. Määrittelemisestä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Vastaavasti määritellään yrittäjälle ja muulle omaa työtään tekevälle maksettavan korvauksen yrittäjäkohtaiset, korvausluokkiin I ja II kuuluvien kustannusten erilliset vuotuiset laskennalliset enimmäismäärät.

Kansaneläkelaitos vahvistaa vuosittain korvauksen perusteena olevat laskennalliset enimmäismäärät edellä tarkoitettujen voimavaratekijöiden perusteella yleistä kustannuskehitystä vastaavasti. Vuosina 2018–2020 enimmäismääriä ei kuitenkaan vahvisteta, vaan käytetään vuonna 2017 vahvistettuja enimmäismääriä. Vuoden 2021 lopussa enimmäis-

määrät vahvistetaan ottaen huomioon ainoastaan kyseisen vuoden aikana tapahtunut kustannuskehitys.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2020. Sen 13 luvun 6 §:n 3 momentti tulee kuitenkin voimaan 10 päivänä joulukuuta 2018 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2021.

Työnantajalle koko sen tilikauden, josta vähintään puolet ajoittuu ajalle ennen tämän lain voimaantuloa, kustannusten korvaamiseen sovelletaan 13 luvun 1 ja 5 §:ää sellaisina kuin ne olivat tämän lain voimaan tullessa. Yrittäjien ja muiden omaa työtään tekevien työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuvien sellaisten kustannusten korvaamiseen, joita koskevat työterveyshuoltopalvelut on annettu tämän lain tultua voimaan mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2021, sovelletaan 13 luvun 5 §:ää sellaisena kuin se oli tämän lain voimaan tullessa.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 2018

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Mattila